

Н. М. Філіппова,
*кандидат філологічних наук, доцент,
Національний університет кораблебудування ім. адм. Макарова,
завідувачка кафедри прикладної лінгвістики*

ПОНЯТТЄВИЙ КОМПОНЕНТ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ «ДОБРОЧЕСНІСТЬ»

Стаття присвячена інтерпретаційному дослідженню концепту ДОБРОЧЕСНІСТЬ в українській і англійських мовах, що зумовлена тим, що політичний, соціальний, освітянський поступ України неможливий без однозначного розуміння універсальних концептуальних домінант, а Україна продемонструвала свою спрямованість до глобальної інтеграції освітянської сфери. Актуальність проблеми зумовлена тим, що один з таких домінантних концептів, які репрезентують українськомовну картину світу, є ДОБРОЧЕСНІСТЬ взагалі і АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ зокрема як відповідальність за дотримання морально-етичних норм. Аналіз дослідження проблеми показав досить велику зацікавленість вивчення цього морально-духовного концепту у філософії, етиці, теології, лінгвокультурології, когнітивній лінгвістиці. Мета розвідки полягає у тому, щоб розкрити концептуальну різницю у розумінні етичної категорії через поняттєвий і мовний опис цього логічно-вербального конструкту свідомості, що є елементом мовної картини світу. Мета передбачає розв'язання завдань семантичного аналізу і порівняння поняттєвих компонентів концепту. Матеріалом для аналізу слугували українськомовні й англомовні лексикографічні джерела. В статті описаний перший етап аналізу вербалізації універсального лінгвокультурного концепту ДОБРОЧЕСНІСТЬ як складової концепту АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ. Розглянуто основні риси вербального втілення концепту, які свідчать про його універсальний характер, що пов'язано із втіленням однієї з головних духовних цінностей чесноти, добропорядності і моральним вибором особистості. Одночасно аналіз дозволив виділити суттєву різницю, яка проявляється в англомовному концепті і яка виражається у розумінні цілісної добропорядної стійкої поведінки добродесної особистості як члена спільноти.

Ключові слова: лінгвокультурний концепт АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ, поняттєвий компонент, лексикографічний аналіз.

Nina Filippova,
Cand. Scs (Phil), Associate Professor,
Admiral Makarov National University of Shipbuilding,
Department of Applied Linguistics

NOTIONAL COMPONENT OF THE SEMANTIC STRUCTURE FOR THE CONCEPT «INTEGRITY»

The article deals with the interpretational analysis of the concept VIRTUE/ INTEGRITY in Ukrainian and English languages which is caused by the current political, social and educational movement of Ukraine which, in its turn, seems impossible without understanding of universal conceptual dominants while Ukraine has been demonstrating its intention to be integrated into the global educational community. The importance of the study is promoted by the fact that virtue, in general, and academic integrity, in particular, as moral and ethical responsibility, are considered universal for Ukrainian language worldview. The analysis has revealed that this moral concept has been the object and subject of the theoretical studies in philosophy, ethics, theology, linguistic and cultural studies, cognitive linguistics. The aim of the article is to recognize the conceptual difference in comprehending the ethical category by the conceptual and verbal description of the logical and verbal conscience structure. The tasks presuppose semantic analysis and conceptual comparison of the concept structures in Ukrainian and English languages, which are performed by means of the analysis of Ukrainian and English lexicographical sources. The article describes the first stage of verbalizing analysis of this universal concept) the main characteristics of its verbal representations being honesty, purity, virtue and moral choice of a personality. Thus, the analysis has revealed the essential difference which is expressed in the English concept and is determined by understanding honesty as the obligatory integrity of the stable behaviour of the virtual person as a member of the community who perceives his/her responsibility.

Key words: linguistic and cultural concept INTEGRITY, notional component, semantic structure, lexicographical sources.

Постановка наукової проблеми. Відомо, що універсалії культури - це базисна структура людської свідомості, а розуміння взаємозв'язку універсалій дозволяє зрозуміти розуміння світу носіями цієї культури. Безумовна світоглядна універсалія культури, яка виконує символну функцію історично накопиченого соціального досвіду і формує узагальнену концептуальну картину світу, світогляд нації і цінності певної культури, – це добросесність, чесноти, відповідальність. Сьогодні політичний, соціальний, освітянський поступ України неможливий без однозначного розуміння універсалій концептуальних домінант.

Актуальність цієї статті зумовлена декількома, на наш погляд, чинниками, які досить важливі сьогодні: по-перше, антропоцентричне спрямування майже будь-

якого сучасного лінгвістичного дослідження дозволяє досягти цілісності у розумінні кожного мовного елемента з точки зору його категоризації, концептуалізації навколишнього світу, вербалізації ментальних структур у різних мовах; по-друге, зосередження уваги саме на цьому концепті обумовлено надзвичайною увагою освітянського і академічного середовища до можливості подолати негативні наслідки минулого у відношенні до відкритості, довіри, чесності, самостійності у дослідницькій діяльності (рефератах, дипломних роботах, кандидатських і докторських дисертаціях, монографіях, підручниках).

Не викликає, напевно, сумнівів, що моральний аспект осмислення значення цієї етичної категорії важливий сьогодні, оскільки під час гострої фази гібридної війни важливим завданням агресора є загострення внутрішніх протиріч для найскорішого досягнення своїх цілей, а важливим завданням нас всіх є докласти всі можливі зусилля, щоб доказати наш цивілізаційний вибір.

Аналіз дослідження проблеми. Ідея такого порівняння виникла після курсу міжнародного підвищення кваліфікації науковців, науково-педагогічних працівників та працівників освітніх закладів «Академічна доброчесність при підготовці магістрів та здобувачів доктора філософії в країнах Європейського Союзу та Україні», ініціатором якого виявилася Міжнародна фундація науковців та освітан. Мета стажування полягала у тому, щоб привернути особливу увагу до надзвичайно актуальних аспектів впровадження і дотримання академічної доброчесності. Саме після заглиблення у проблематику виникли питання, які пов'язані із концептуально-орієнтованою різницею у розумінні цих понять, із неоднозначним тлумаченням цього досить нового для української освітянської спільноти терміном: а) данина академічній моді; б) реальна неможливість порушувати закон, в) дотримання принципів взаємоповаги до інших членів спільноти, г) внутрішньої інгерентної чесності; в) осмислення всіх цих складових морально-етичного поняття, як чогось абсолютно цілісного і неподільного.

Звичайно, вивчення моральних, духовних концептів здійснюється у філософії, етиці, теології, лінгвокультурології, когнітивній лінгвістиці, як будь-яке розуміння того, що є морально позитивним (хорошим) або морально негативним (поганим), і, звичайно, майже завжди підкреслюється, що виділене поняття є досить суб'єктивним. Можна ознайомитися з великим обсягом досліджень, в яких послідовно описуються і доказуються ті чи інші підходи до його визначення і розуміння.

Наприклад, в 1981 році відомий автор багатьох наукових робіт, присвячених культурологічним і морально-етичним аспектам сучасної світової політичної філософії і етики Аласдер Макінтайр (Alasdair Chalmers MacIntyre) в своїй дослідницькій теорії моралі «Після доброчесності» («After Virtue») наполягав на тому, що хоча прояв доброчесності цінний сам по собі, суть і ціль цього поняття полягають саме у розумінні практичного виміру його морально-етичної цінності.

Можна, напевно, згадати і близько 15 державних законів і актів, серед яких головними вважають «Закон України про освіту» (стаття 42) і, звичайно, «Закон України про академічну доброчесність», які досить прозоро визначають поняття академічної

доброчесності як сукупності етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання або впровадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових, творчих досягнень. Але, на жаль, до прояву до цінного, самого по собі, поняття, тобто довіри в освіті і науці, ще досить далеко, оскільки це поняття не набуло статусу обов'язкового концептуального морально-етичного елементу у нашій картині світу [4], [5].

Загальноприйняті світовою спільнотою принципи відповідальності, прозорості, публічності, законності, справедливості, академічної свободи, розумності, чесності, об'єктивності, взаємної поваги, довіри, толерантності до будь-яких порушень доброчесності виражаються навіть у самому терміні *integrity*, який всі ці принципи об'єднує і узагальнює.

Існує навіть таке поняття як *law-as-integrity*, яке визначається в юриспруденції як основний принцип, якщо означає «*justice, fairness, procedural due process – constructive interpretation of the community's legal practice*» і «*provides a consistency for the community, a social unit with commonality such as place, norms, religion, values, customs or identity*». Р. Дворкін, один з відомих вчених у царині правознавства, підкреслює, що «*integrity is a the glue holding togethet ideals of a true political community, where people have genuine associative obligations, and the legitimacy of political authority*» [11], а М. Волтерс, наприклад, описує історію дії принципу *law-as-integrity*, розпочинаючи її з епохи Відродження [13]. Таке саме розуміння надають і поняттю *scientific integrity*.

Оскільки це поняття неподільно пов'язане з правовою комунікацією, треба також зазначити, що правова міжкультурна комунікація – це форма професійної комунікативної взаємодії, яка дозволяє ініціювати комунікативну взаємодію для декларування потрібної інформації, доказу, пошуку компромісу для досягнення справедливості. Як зазначає Ф. Бацевич, міжкультурна комунікація – це особливий тип культури, який характеризується взаємодією, національних (етнічних) культур, етнокультурною компетенцією особистостей, толерантністю, прагненням до міжнаціональної згоди у всіх сферах спілкування [1, с. 252]. А це, в свою чергу, накладає на всю академічну спільноту моральну відповідальність за обов'язкове виконання всіх вимог, які пов'язані із академічною доброчесністю.

Відомо, що термін «концепт» у сучасному мовознавстві не має однозначного тлумачення. Але те, що об'єднує усвідомлення його значущості, це розуміння концептуальних понять через розуміння того, як національна мова виражає особливу національну ментальність: людина розуміє своє місце у суспільстві через систему загальнолюдських форм існування [2]. Концепти ж, як структури із оцінним компонентом, виражають зіставлення відношень до всього, що оточує людину, і має цінність для носіїв цієї мови і, відповідно, до культури, оскільки концепт – це культурологічно, психологічно і соціолінгвістично зумовлене поняття. Сконцентрована сутність загальнолюдських і національно-орієнтованих цінностей звичайно виражається такими мо-

рально-етичними, емоційними і чуттєвими категоріями, як *правда/неправда, добро/зло, віра, гріх, зрада*. Напевно, концепт ДОБРОЧЕСНІСТЬ, який, до якоїсь міри, узагальнює ці морально-етичні категорії, можна зарахувати до концептів загальнолюдської культури, які входять до будь-якої національної концептосфери.

Незважаючи на той факт, що, як відомо, існують різні підходи до визначення структурних складників концепту, основним, що об'єднує всі підходи, є розуміння того, що обов'язковими складниками є: в) поняттєвий, інформаційний (ядро); б) той, що визначається значенням лексеми кожної окремої мови (ціннісний або образний); в) той, що пов'язаний із персональною інтерпретацією поняття. Тобто дефініційний центр концепту відображає фрагмент ментального простору, який об'єднує найбільш важливі, первинні, конкретні характеристики.

Аналіз джерельної бази. Для цього було проаналізовано його відображення в українській та англійській мовах за даними деяких лексикографічних джерел за таким планом: походження лексеми, яка визначає концепти ДОБРОЧЕСНІСТЬ/INTEGRITY; попередній аналіз структури концепту; синонімічні і антонімічні зв'язки лексем, які концентрують значення доброчесності.

Мета статті полягає у тому, щоб розкрити концептуальну різницю у розумінні морально-етичної категорії доброчесності через поняттєвий (логічний) та мовний опис елементу логічно-вербального конструкту свідомості, що є елементом мовної картини світу. Мета цієї розвідки – виявити, проаналізувати і порівняти осмислення такої морально-етичної категорії, як доброчесність (в українській мові) і integrity (в англійській мові).

Завдання, які обумовлені цією метою, передбачають аналіз і порівняння осмислення такої морально-етичної категорії, як доброчесність в українській мові і integrity в англійській мові.

Об'єктом аналізу є етноспецифічна особливість концептуалізації дійсності на матеріалі української і англійської мов.

Предметом аналізу є концепт ДОБРОЧЕСНІСТЬ і концепт INTEGRITY, які носять універсальний характер і втілюють одну із головних духовних цінностей морального вибору особистості.

Виклад основного матеріалу. Напевно, можна визнати, що Вікіпедія надає саме поняттєвий (інформаційний) компонент структури концепту і визначає поняття доброчесності як етичне поняття, яке об'єднує чесність, правдивість і постійне безкомпромісне приверження до дотримання морально-етичних принципів і цінностей на відміну від лицемірства. Особливість полягає у тому, що особистість має етичну доброчесність, і вона не тільки узагальнено розуміє всі свої морально-етичні ідеї, методи, принципи, уподобання цілісно (wholeness), а і сприймає їх як обов'язковий елемент картини світу (worldview). Для наглядності ця стаття навіть додає алегорію пороку і доброчесності (chastity) Ганса Мемлінга (Hans Memling). Цікаво, що підкреслюється обов'язковість поняття для всіх, хто пов'язаний із політичною сферою, сферою міжнародних відносин, філософією, медициною, технологіями.

Що стосується академічної доброчесності, то в англійській мові ці два поняття не порівнюються, не зіставляються, хоча існує велика кількість рекомендацій стосовно *academic (scientific) integrity*. Наприклад, Швейцарська академія мистецтв і наук (Swiss Academies of Arts and Sciences) пропонує аналіз проблеми й рекомендації, які стосуються принципів і обов'язкових процедур стосовно дотримання умов академічної доброчесності, зокрема, авторського права.

В українській мові поняття академічної доброчесності розуміється як комплексне розуміння сукупності етичних принципів справедливості, довіри, поваги до якості освіти, визначених законами, підзаконними актами, порушення яких визначається такими діями, як академічний плагіат, списування, перекручення, самоплагіат, фабрикація даних, тиск, академічний саботаж, непрозоре оцінювання, непередбачене співробітництво, конфлікт інтересів, хабарництво. А серед основних підходів називають розробку законодавчих актів, їх впровадження і використання.

Цікаво звернутися до дослідження І. М. Серебрянської, яка проаналізувала можливості вербалізації концепту АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ у межах проекту «Інноваційний університет та лідерство», організованого факультетом Artes Liberales (Варшава, Польща). На основі вивчення текстів освітньої тематики вона визначила слова-номінації поняття *академічна доброчесність*, систематизувала 30 тлумачень і зробила спробу побудувати модель цього концепту. Один з її висновків стосується невизначеності поняття, плутанини у дефініціях, що вона пояснює адаптацією нового для України поняття, яке необхідно пристосувати до власних освітніх і академічних традицій, соціально-історичних і освітніх умов. У жодному українському словнику або енциклопедії не подано визначення цього терміна, а в текстах він вживається як аналог академічної свободи або чесності. Але цілісної моделі концепту ще нема, тому що, напевно, сам концепт ще не став обов'язковим елементом українськомовної освітньої картини світу: «об'єкти і суб'єкти українського освітнього процесу мають власну етнокультурну специфіку, що проявляється і в особливостях реалізації навчального процесу та застосуванні результатів навчання на практиці, і у своєрідній мотивації до навчання» [10]. Національна самобутність цього явища ще не набула усталеного вигляду, тому в українських освітніх текстах найбільш частотним є словосполучення *академічна доброчесність*, яке передбачає трохі різновекторну систему принципів її дотримання, з одного боку, внаслідок існуючих законів, а, з іншого, внаслідок свідомого розуміння фундаментальних морально-етичних і морально-правових правил і цінностей.

Спробуємо принаймні визначити зміст ядра аналізованого нами концепту ДОБРОЧЕСНІСТЬ за декількома лексикографічними джерелами.

Українськомовні етимологічні джерела визначають походження лексеми *доброчесність* від поняття *ціломудріє*, що передбачає чистоту духа, повернення до первісної цілісності природи, цнотливості, тобто в, першу чергу, історично воно пов'язано із поняттями *добродіяльність*, *моральна чистота*, *праведність*, з тим, що асоціюється з розумінням тілесної і духовної чистоти, яку людина мала перед гріхопадінням [15].

Сьогодні добросесність – це обов'язковий критерій для роботи у державній, правничій, освітанській, академічній сферах, яка повинна стати нормою для всього суспільства. Словники сучасної української мови визначають добросесність як властивість людини, яка дотримується всіх правил моралі і характеризується як морально чиста, чесна людина [10]. Філософські і етичні критерії добросесності підкреслюють, що це стійка характеристика способу життя людини, яка зумовлена її власною свідомістю і волею, тобто підкреслюється ідея дотримання чітких і сталих принципів особистої відповідальності за поведінку, прийняті рішення і вчинки.

За даними англомовних етимологічних лексикографічних джерел лексема, яка вербалізує концепт INTEGRITY, походить від латинського слова *integritas*, значення якого складається із таких семантичних компонентів, як *розсудливість, цілісність, завершеність, чесність*; (переносні значення) *чистота, правильність, невинність* у протилежність *блуду, хтивості, похоті* [12].

Сьогодні англомова лексема *integrity* має значення: а) *quality (approaching the quality of being honest and having strong moral principles that you refuse to change)*; б) *unity (specialized or formal wholeness and unity)*. Тобто особливістю сприйняття цього концепту є неподільність, цілісність розуміння, що таке чесність, і практичне дотримання чесності як особливої моральної цінності, навіть поза залежністю від різних життєвих обставин.

Явище синонімії дозволяє розкрити особливості світосприйняття певного етносу. Сьогодні тлумачення синонімів пов'язують із визначенням семантичних ознак концепту як елементарної одиниці картини світу. Звичайно, інтегральна сема всіх лексичних одиниць мікрополя «добросесність» і «*integrity*» пов'язана із загальнокультурним поняттям чесності. Але диференційні семи лексем, які належать до групи українськомовних синонімів, можемо умовно розподілити на такі підгрупи: а) *чесність (чеснота, чесність)*; б) *моральність (цнота, цнотливість, доброприс- тойність, добропорядність)*. А в англомовній групі синонімів помітна більша кількість лексем, що, напевно, пояснюють етимологічні особливості англійської мови (велика кількість запозичень або безпосередньо із латинської мови, або із французької), що дозволяє виділити підгрупи які «диференціюють» чесність як етичну категорію відкритості, прямої висловлювання, невідкупності, безкомпромісності, дотримання правил, угод, встановлених в країні або громаді, моральної чистоти, яка високо оцінюється спільнотою, стійкість до будь-яких проявів корупції, тілесної і духовної добросесності: а) *honesty, honestness*; б) *straightforwadness, rightness, forthrightness, rectitude*; в) *goodness, sincerity, candor*; г) *principle, probity, purity, virtue*; е) *honourableness*; ф) *incorruption, incorruptibility*

Безсумнівно, антонімія як універсальна лінгвістична категорія теж надає широкі можливості для більш глибокого занурення у значення концепту. Для українськомовного концепту ДОБРОСЕСНІСТЬ – це може бути: а) векторно-полярна протилежність (*добросесність - гріховність, аморальність*): б) аксіологічна складова, яку навіть можна показати у вигляді різного ступеня оцінності (*добросесність - слаб-*

кість, недолік, помилка, гандикап; гріх; підлість, продажність). Для поняттєвого компоненту значення англomовного концепту INTEGRITY виділяється нечесність (*deceit, dishonesty*), яка невід'ємна від морального засудження (*disgrace, dishonour*), що, в свою чергу, пов'язано із корупцією у будь-якій сфері діяльності людини як члена будь-якої спільноти (*corruption*), тобто із цілісним, неподільним розумінням чесності (*incompleteness*).

Навіть попередні результати дозволяють зробити цікаві висновки стосовно подолання непорозумінь у міжкультурній комунікації. Наступний етап, на наш погляд, дозволить знайти більш вагомі підтвердження після обробки даних корпусів сучасної української мови, залучення психолінгвістичних і соціолінгвістичних методів аналізу даних.

Висновки та перспективи дослідження. Перший лексикографічний етап концептуального аналізу концепту ДОБРОЧЕСНІСТЬ дозволив довести, що до поняттєвого компоненту структури концепту в обох мовах належать такі дефініції, які, в першу чергу, визначають чесність, але в прототипічному ядрі українськомовного концепту вирізняють неподільність тілесної і духовної чистоти, а в англomовному відповіднику – цілісність дотримання доброчесності як обов'язкового життєвого принципу. В структурі інформативного компоненту українськомовного концепту особливо виділяється чесність як добропорядність на протилежність нечесності, а в структурі інформативного компоненту англomовного концепту – цілісна добропорядна стійка поведінка особистості як члена спільноти. Тобто основною відмінною концептуальною ознакою цього концепту, яка найбільш виразно актуалізується в українськомовному понятті *академічна доброчесність*, – це опозиція: а) добровільна інгерентна морально-етична обов'язковість дотримання прийнятих у спільноті норм, цілісне розуміння того, що ці норми стосуються всіх сфер життя людини; б) формальна, правова обов'язковість виконання вимог, правил, законів в академічній і освітянській сфері діяльності.

Концепти ДОБРОЧЕСНІСТЬ і INTEGRITY передбачають універсальність цієї сутності для носіїв цих двох мов. Одночасно очевидна різниця у розумінні цього елемента мовної картини світу, а тому сьогодні проблематика подальшого дослідження ментальної особливості концептуалізації дійсності представляється перспективною.

Література

1. Бацевич Ф. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : Академія, 2004. 344 с.
2. Голубовська І. О. Етнічні особливості мовних картин світу : монографія. 2-е вид. випр. і доп. Київ : Логос, 2004. 284 с.
3. Доброчесність: поняття, складові та історія. URL: <https://prosvita.nazk.gov.ua>
4. Закон України про академічну доброчесність. 2022. URL: <https://naqa.gov.ua>
5. Закон України про освіту № 2145 – VIII від 05.09.2017 зі змінами 2023. URL: <https://urist.com.ua>
6. Мартінек С. Концептосфера ЗДОРОВ'Я в українській мовній картині світу.

- Вісник Львівського університету. Серія філологічна.* 2019. Вип. 70. С. 234–247. <http://doi.org/10.30970/vpl.2019.70.9780>
7. Полюга Л. М. Словник синонімів української мови [2-е вид.]. Київ : Довіра. 477 с. URL : <https://www.academia.edu>
  8. Радзієвська Т. В. Сценарний та оцінний компоненти концептів етичної сфери (на прикладі концепту ГРІХ). *Лінгвістичні студії : збірник статей.* 2002. Вип. 4. С. 141–153.
  9. Серебрянська І. М. Мовна експлікація концепту АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ в українському освітньому дискурсі. URL : <https://www.researchgate.net/publication/340818759>
  11. *Тлумачний словник сучасної української мови / Укладачі Л. П. Коврига, Т. В. Ковальова, В. Д. Пономаренко; за ред. проф. В. С. Калашника.* Харків : Белкар книга, 2005. 800 с.
  12. Dworkin R. The rule of law as integrity. *Oxford Journal of Legal Studies.* 2007. № 12. URL : [https://theoryofjurisprudence.blogspot.com\(2007\)/12/ronald-dworkin-law-as-integrity.html](https://theoryofjurisprudence.blogspot.com(2007)/12/ronald-dworkin-law-as-integrity.html)
  13. *Online Etymology Dictionary.* URL : <http://www.etymonline.com>
  14. Walters M. Legal humanism and law-as-integrity. *Cambridge Law Journal.* 2008. № 67(2). P. 352–375.
  15. URL:<https://law.queensu.ca/facultyAndStuff/facultyDirectory/walters/legalHumanismAndLawAsIntegrityPublished.pdf>
  16. <http://thesaurus.com>
  17. <http://ukrainskamova.com>publ>dobrochesnist>
  18. <http://uk.worldwidedictionary.org>
  19. <http://ukrainian.abcthesaurus.com>

References

1. Batsevich, F. (2004), *Basics of communicative linguistics [Osnovy komunikativnoi lingvistiki]*, Akademia, Kyiv, 344 p.
2. Golubovs'ka, I. A. (2004), *Ethnic features of language pictures of the world [Etничnyy osoblivosty yazykovih kartin svitu]*, Logos, Kyiv, 284 p.
3. *Integrity: concepts, structure and history [Dobrochesnist': ponyattya, skladovi ta istoria]*. URL : <https://prosvita.nazk.go.ua>
4. *The law of Ukraine on academic integrity [Zakon Ukrainy pro akademichnu dobrochesnist']*. URL : <https://naqa.gov.ua>
5. *The law of Ukraine on education № 2145 – VIII [Zakon Ukrainy pro osvitu № 2145 – VIII]*. URL : <https://urst.com.ua>
6. Martinek, S. (2019), *The conceptual sphere HEALTH in Ukrainian language picture of the world [Kontseptual'na sfera ZDOROV'YE v ukrayins'kiy movnyi kartini svitu]*. *Bulletin of Lviv University*, Visnyk Lvivs'ogo universitetu. Seria filologichna. Vol. 70, pp. 234–247.

7. Polyuga, L. M. (2006), *The dictionary of synonyms of Ukrainian language* [Slovník sinonimiv ukrains'koi movi], Dovira, Kyiv, 477p.
8. Radziyevska, T. V. (2002), *The scenario and evaluative components of ethical concepts (on the basis of the concept SIN [Stsenarny i otsinny komponenty kontseptiv etichnoi sfery (na pryklady kontseptu GRIH])*, Linguistic Studies of Cherkassy State University [Lingvistichny studii Cheras'kogo derzhavnogo universitetu], Vol. 4, pp.141–153.
9. Serebryanska, I. M. (2017), *Ukrainian model of the concept ACADEMIC INTEGRITY in modern educational discourse [Movna eksplikatsia kontseptu AKADEMICHNA DOBROCHESNIST' v ukrains'komu osvitynomu diskursy]*. URL: <https://www.researchgate.net/publication/340818759>
10. Kovriga, L. P., Kovaliova, T. V., Ponomarenko, V. D. (2005), *The dictionary of the Ukrainian language [Tlumachny slovník ukrains'koi movi]*, Belkar kniga, Kharkiv, 800 p.
11. Dworkin, R. (2007), *The rule of law as integrity*, Oxford Journal of Legal Studies, № 12. URL: [https://theoryofjurisprudence.blogspot.com\(2007\)/12/ronald-dworkin-law-as-integrity.html](https://theoryofjurisprudence.blogspot.com(2007)/12/ronald-dworkin-law-as-integrity.html)
12. *Online Etymology Dictionary*. URL : <http://www.etymonline.com>
13. Walters, M. (2008), *Legal humanism and law-as-integrity*, Cambridge Law Journal, 67(2), pp. 352–375.
14. <http://thesaurus.com>
15. <http://ukrainskamova.com>publ>dobrochesnist>
16. <http://uk.worldwidedictionary.org>
17. <http://ukrainian.abcthesaurus.com>

•••